

20 το αυτοις] ἵΝΑ ΜΗΔΕΝΙ ΛΕΓ[ωσιν οσον δε αυτοι]Σ ΔΙΕ[στελλετο αυτοι	52
21 μαλλον περισ]ΣΟΤΕΡΟΝ ΕΚΗΡΥΣ[σον ³⁷ και υπερπερισσως εξεπλησσοντο	54
22 λεγοντες καλως πα]ΝΤΑ [πεποιηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και	55
23 αλαλους λαλειν ^{8,1} εν ε]ΚΕΙΝ[αις ταις ημεραις παλιν πολλου οχλου οντος	55
24 και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος τους μαθητας λεγει	52
25 αυτοις ² σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμεν-	54
26 ουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν ³ και εαν απολυσω αυτους νηστ-	53
27 εις εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδωι και τινες αυτων απο	53
28 μακροθεν ηκασιν ⁴ και απεκριθησαν αυτωι οι μαθηται οτι ποθεν του-	53
29 τους δυνησεται τις ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιας ⁵ και ηρωτα αυτους	55
30 ποσους εχετε αρτους οι δε ειπαν επτα ⁶ και παραγγελλει τωι οχλωι	52
31 αναπεσειν επι της γης και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκ-	54
32 λασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παρατιθωσιν και παρεθη-	54